

[Alfred Bøgh.]

begrundelse for, at denne skatteforhøjelse på 260 mill. kr. ud over den stigning på omkring 1 milliard kr., som det kommende skatteår i øvrigt vil bringe statskassen, er nødvendig. Det er vor opfattelse, at der i skønnet over den øvrige skattestigning er så betydelige skjulte reserver, at disse også vil kunne dække statens udgiftsstigninger som følge af pristalsreguleringen, og vi ønsker dette spørgsmål meget nøje undersøgt i det kommende udvalg.

Jeg skal ikke nægte, at venstre herudover gerne ser en forskydning i beskatningen fra direkte til indirekte skat; det ved alle, det er et af vore mål, når det drejer sig om beskatningen, fordi vi anser det for nødvendigt af hensyn til opsparing og arbejdsindsats. Vi mener, at en aflastning og en reform af hele vort skattesystem er nødvendig, og vi har gentagne gange givet udtryk for, at vi i denne forbindelse gerne overvejer forhøjelser af de indirekte skatter, vel at mærke til afløsning af direkte skatter og i forbindelse med en virkelig skattereform.

Jeg skal ikke her ved første behandling komme ind på enkelthederne i de fremsatte lovforslag eller regeringens varevalg. Det går jeg ud fra at der bliver lejlighed til under den videre behandling. Blot synes jeg, der kan være grund til at hæfte sig ved det påfaldende, at regeringen netop har valgt at forhøje benzinafgiften. Ikke mindst når baggrunden for disse afgiftsforslag er en uheldig pristalsudvikling, er det påfaldende, at regeringen i sit første større afgiftsforslag, efter at skatter og afgifter er taget ud af pristallet, har valgt netop en afgift, som i særlig grad rammer erhvervenes omkostninger på en bred front, og som man derfor i virkeligheden slet ikke har mulighed for at holde uden for pristallet.

Til slut vil jeg gerne sige, at jeg ikke her skal gå ind i en polemik om tidligere udtalelser, selv om mange udtalelser helt op til den allerseneste tid, hvor regeringspartierne jo roser sig selv for deres indsats

i det forløbne år og den stabilitet, de skulle have bragt vor økonomi ind i, dog nok kunne friste til en eller anden kommentar. Men den situation, vi står i i dag, er jo ikke en ny situation. Trods enestående medbør udefra har dansk økonomi været kendetegnet af, at vi mindst én gang om året har stået over for at skulle tage stilling til skatteforhøjelser, bunden opsparing, sanering og indgreb på den ene eller anden måde. Man har talt så meget om de gode tider, oven i købet om, at disse selvfølgelig skulle gøres bedre, og naturligvis har den almindelige udvikling ude og hjemme og erhvervenes indsats også bragt gunstige resultater på mange områder. Alligevel står vi altså nu igen i den situation, at vi har vanskeligheder med økonomien. Der er vel ikke noget at sige til, om det skulle give én og anden en fornemmelse af, at der også er noget at rette bag alle disse kortsigtede kriserindgreb, at vi i virkeligheden trænger til en langt mere langsigtet og stabil politik i vort land, og at vi trænger til snart at komme i gang med at løse de mange problemer, som trænger sig på, og som er med til, trods de gunstige ydre vilkår, at føre os fra den ene vanskelige økonomiske situation til den anden.

Det vil af det, jeg hidtil har sagt, fremgå, at vi ikke kan medvirke til gennemførelsen af disse lovforslag som isoleret foranstaltning, men må stille det, synes vi, helt rimelige krav, at disse spørgsmål underkastes en nøje vurdering i sammenhæng med udskrivningslovforslaget, som er til udvalgsbehandling i øjeblikket.

**Poul Møller:** Det er jo en iltom første behandling, vi har af disse lovforslag, og jeg skal heller ikke trætte tinget med at tale længe i dag, for vi har forstået, at det skal gå hurtigt af hensyn til fædrelandets frelse, og derfor vil også vi bidrage til en hurtig behandling.

Det er gået hurtigt med denne sag. Så sent som i forgårs havde vi et møde i folketingets udvalg vedrørende udskriv-